

af 300,000 Kr. som midlertidige Tilskud til Skolefonden, uagtet der er en Lov, ligeledes af 23de April 1881, som udtrykkelig siger, at den nævnte Sum skal udbetales i det Finantsaar, der her er Tale om. Det ærede Flertal gjør altsaa her, hvad der skulde synes at maatte nærme sig noget nær til det Modsatte af det, som er naturligt; det anbefaler forskjellige mindre Beløb, men foreslaar at negte store Mængder af Beløb, hvis Bevilling er given ved Lov, eller som Staten kontraktmæssig er forpligtet til at udgive. Jeg kan derfor ikke se Andet, end at Resultatet af det ærede Flertals Forslag er noget underligt. For mig har det været saa underligt, at det ærede Flertal og det høie Thing vistnok ville kunne forstaa, at jeg ikke har kunnet slutte mig dertil. Det ligger nu ganske vist nær, naar man har denne Betragtningssmaaede, saa at frygte for de Følger, som kunne komme ved Vedtagelsen af Flertallets Forslag; det ligger meget nær at være bekymret for den Tilstand, som kommer frem, naar dette Tillægsbevillingslovsforslag skulde blive til Lov i den Skikkelse, som Flertallet her anbefaler, idet det jo er klart, at et Forhold, som f. Ex. det med Hensyn til de personlige Understøttelser, hvor man giver dem, der have Trang af ny Dato, ikke dem, der have Trang af gammel Dato, eller at man udelader visse længe tilfagte Understøttelser til visse Skoler, baade af den ene og den anden Slags, vil være lidt vanskeligt for Folk at forstaa. Man vil nemlig overfor Alt, som henhører til Statshusholdningens Førelse, komme til at staa lige overfor et Enten—Eller. Paa den ene Side staar det, at f. Ex. Driften af Dyrning—Skjern-Banen vil blive standset, at alle Arbejder ved Havne og forskjellige Sernbaneanlaeg ville blive stoppede, Arbejderne gaa bort derfra, Staten faae en Masse Processer paa Halsen osv. — alle disse Tilfælde staa altsaa paa den ene Side — og modsat paa den anden Side, staar det, at Statens Forpligtelser opfyldes, at alle de paagjældende ved Lov fastsatte Arbejder gennemføres, men at de gennemføres nødtvungen paa den Maade, at Regjeringen bliver nødsaget til at maatte afholde de dertil nødvendige Beløb foresøbig paa sit Ansvar og med Forbehold af, at det nærmere skal afgjøres, naar og hvorledes de paagjældende Beløb definitivt skulle føres til Udgift for Statskassen. Det ligger nær, siger jeg altsaa, at frygte de Følger og være bekymret for den Tilstand, som kunde blive Resultatet af Flertallets Forslag, og jeg var ogsaa i Begyndelsen, da jeg saae det ærede Flertals Forslag, betaget af en saadan Frygt, men jeg skryder mig til ærede Medlemmers Beroligelse af udtale, at den Frygt heldigvis er gaaet over, og jeg ser nu ikke, at der er nogen som helst Grund til Frygt og Betvøring, om ogsaa denne „große Haupt- und Statsaction“ skulde ske idag, at de 10½ Million

Kroner her vilde blive negtede. Jeg vilde betragte det som Noget, der ikke vilde have Spor af Hæbnesangre Følger for Staten eller for Individerne. Ligesom jeg ser, at det Resultat, som jeg her har paavist, der vil komme frem ved Vedtagelse af Flertallets Forslag, er høist underligt, saaledes er jeg overbevist om, at Flertallet i Finantsudvalget ogsaa fuldstændig har havt Diet derfor og samme Syn som jeg derpaa, og ligesaa fuldt som jeg ser, at de Resultater, som saaledes ville komme frem, er noget høist vidunderligt Noget. At det ærede Flertal har en levende Følelse deraf, kan man jo ogsaa se af den Del af Betænkningen, som er skrevet af Flertallet. Saa snart nemlig, som det har fremsat dette ABC-Forslag, Forslag om, at A., B., C. skal gaa ud, skryde de sig med Strag at tilføie, at, forsaavidt som der maatte være Udfigt til, at en Tillægsbevillingslov paa dette Grundlag kunde gennemføres, vilde man dog være villig til ved 3die Behandling at gjenindsætte adskillige Poster. Dette er nu en overordentlig facil Betingelse, dette, at der blot skulde være Udfigt til, at en Tillægsbevillingslov paa dette Grundlag kunde gennemføres, thi det er jo aabenbart ialtsald en Betingelse, som Flertallet selv er Derre over at tilveiebringe. Naar vi idag forhandle Tillægsbevillingsloven og, hvad jeg venter og antager, ved en senere Afstemning fører den fra 2den til 3die Behandling, saa har den jo været behandlet paa Grundlag af det, som Regjeringen har foreslaaet. Men dersom Flertallet nu forandrør Lovforslaget fra den Skikkelse, Regjeringen har givet det, til den, som det her har foreslaaet, maa det virkelig for at gaa fra 2den til 3die Behandling og for at vandre videre, nødvendigvis gaa ud fra og hvile paa det Grundlag, som Flertallet har givet det. At den Udfigt, som Flertallet derfor har givet, naar man overhovedet ønsker en Tillægsbevillingslov, skulde svigte, synes der jo ikke at være nogen som helst rimelig Grund til. Men under denne Betingelse, tilføier det ærede Flertal, er det villigt til at tilføie adskillige Poster, og det nævner navnlig to Slags Bevillinger. Det vil saaledes give de personlige Understøttelser, og jeg tvivler derfor aldeles ikke om, at ikke alene den af mig nævnte Weimands Enke, men at ogsaa alle de andre Personer, som ere nævnte, ville faae deres Understøttelse, at de smaa Lønningssforhøielser, som vi have været enige om i en længere Arrække, ville blive givne, at alle de Tilskud, som findes til visse Realskoler, og visse andre Skoler, ville blive givne i Overensstemmelse med, hvad vi altid have været enige om, og jeg tilstaaer ligesom, at jeg antager og haaber, at det ærede Flertal ogsaa vil gaa et lille Skridt videre endnu, idet jeg navnlig ved at se paa Lovforslaget er blevet opmærksom paa, at der er et Par enkelte Bevillinger, ogsaa af personlig Natur, som rimeligvis